

Dosarul nr.1re-96/2022
1-20088300-01-1re-04082022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele condamnatului Șevcenco Alexandr, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Șevcenco Alexandr xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.07.2020 – 05.10.2021;

Instanța de apel: 20.12.2021 – 03.05.2022;

Instanța de recurs: 04.08.2022 – 19.10.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 octombrie 2021, Șevcenco Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Șevcenco Alexandr cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în următoarele circumstanțe: La 11 mai 2020, aproximativ la ora 20:30 min., conștientizând că a consumat alcool și respectiv se află în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, Șevcenco Alexandr a urcat la volanul mijlocului de

transport de marca „Ford” model „Transit” cu numere de înmatriculare xxxx și, în timp ce se deplasa pe str. Ion Creangă intersecție cu str. Ion și Doina Aldea Teodorovici, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică și, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager”, stabilindu-i-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,63 mg/l, care conform prevederilor art.134¹² alin.(3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Aceste acțiuni ale inculpatului Șevcenco Alexandr au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, după semnele calificative, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Avocatul Luca Alexandru în numele inculpatului, a contestat sentința cu recurs, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Șevcenco Alexandr să fie achitat, pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului a invocat că examinarea cauzei, atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, a derulat cu încălcări flagrante a prevederilor art.19 și 254 Cod de procedură penală, art.6 § 1, 2 CEDO, adică fără elucidarea completă și multilaterală a circumstanțelor cauzei, în special fără a ține cont de prezența circumstanțelor ce-l dezvinovățesc pe inculpat, or, acuzarea nu a prezentat proba cheie, care urma să o prezinte în vederea constatării existenței sau inexistenței componentei de infracțiune prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal. Acestor circumstanțe instanța nu le-a dat o apreciere justă, preluând în întregime poziția acuzatorului de stat, lipsită de un suport probatoriu.

Mai mult, apărarea a indicat că, declarațiile martorilor Triboi Cristi și Zaharco Andrei, care au fost puse la baza învinuirii Șevcenco Alexandr, urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii, întrucât fiind audiați în instanța de judecată au depus declarații diverse celor de la faza urmăririi penale. Astfel, fiind audiați la faza urmăririi penale ambii martori au declarat că la data de 11 mai 2020, aproximativ la orele 20.30, fiind la serviciu, se aflau la intersecția str. Ion Creangă cu str. Ion și Doina Aldea Teodorovici, unde au observat un mers haotic a mijlocului de transport de model Ford Transit cu n/î xxxx, stopându-l. Fiind audiați în instanța de judecată, martorii și-au schimbat declarațiile, declarând că totul s-a petrecut nu la intersecția str. Ion Creangă - str. Ion și Doina Aldea Teodorovici, dar în curtea unui bloc. Totodată, martorul Zaharco Andrei a relatat că mijlocul de transport inculpatului a parcurs în vizorul acestora aproximativ 100-200 m. virând de pe str. Ion și Doina Aldea Teodorovici. Respectiv din spusele martorului, rezultă că mijlocul de transport a inculpatului se deplasa pe str. Ion și Doina Aldea Teodorovici, spre intrarea în curte. În același timp, martorul Triboi Cristi, a relatat că mijlocul de transport a inculpatului a fost stopat deoarece se deplasa pe trotuar, iar în vizorul acestuia pe trotuar s-a deplasat aproximativ 50 m. La fel, ultimul a confirmat că la fața locului se afla un automobil al carabinierilor, iar prima instanță în mod abuziv și defectuos, prin încălcarea vădită a principiului prezumției nevinovăției a apreciat ca fiind probe pertinente și concludente, menționând că locul comiterii infracțiunii a fost totuși în intersecția str. Ion Creangă și str. Ion și Doina

Aldea Teodorovici, chiar dacă, atât inculpatul cât și martorii au declarat contrariu.

A conchis apărarea că reieșind din declarațiile inculpatului, martorilor și probele prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanță, rezultă că nu se constată vinovăția lui Șevcenco Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat existența faptei infracțiunii. Astfel de probe pun la îndoială vinovăția inculpatului și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

A indicat apărarea că, instanța urma a aprecia probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, întrucât toate probele în ansamblu nu redau vinovăția lui Șevcenco Alexandr înaintată de acuzare. Luând în considerație că martorii audiați în ședință au redat alte circumstanțe contrare declarațiilor la faza de urmărire penală.

A mai susținut, că acțiunile procedurale în faza urmăririi penale au fost cu încălcări, cu redarea unor altor circumstanțe, luând în considerație că urmărirea penală bazându-se doar pe acțiunile și declarațiile agenților de patrulare.

3.1. Avocatul Russu Alexandr în numele inculpatului, a depus recurs suplimentar împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Șevcenco Alexandr să fie achitat.

În motivarea recursului, partea apărării a menționat că învinuirea înaintată lui Șevcenco Alexandr în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, nu s-a demonstrat, or, contrar prevederilor art.art.94, 95 Cod de procedură penală, prima instanță a reținut la baza sentinței de condamnare probe inadmisibile, acestea nefiind apreciate obiectiv și imparțial, în coroborare cu alte probe.

Totodată, se susține că declarațiile martorilor Triboi Cristi Andrei și Zaharco Andrei Alexandr, urmează a fi apreciate critic, deoarece fiind colaboratori ai poliției, ultimii sunt persoane direct cointeresate, iar martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești de fapt nu au furnizat careva suficientă informație, pentru a considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar putea confirma vinovăția inculpatului.

Mai mult, apărarea a indicat că, martorii fiind angajații poliției, care-și îndeplineau misiunea de serviciu, ultimii nici într-un caz nu vor relata situația în alt mod decât a fost interpretată în actele emise de către ultimii.

Totodată, a invocat că, nu poate fi recunoscut ca mijloc de probă testarea alcoolsopică efectuată la data de 11 mai 2020, deoarece această testare a fost efectuată fără ca persoanei testate Șevcenco Alexandr să-i fi fost aduse la cunoștința drepturile și obligațiunile, rezultatele testării, nefiind adusă la cunoștința posibilitatea de a fi supus examinării medicale și nici nu a fost consemnat refuzul lui Șevcenco Alexandr de a fi supus acesteia. Nu a fost întocmit proces-verbal de refuz de a fi supus examinării medicale de la recoltarea probelor biologice de către Șevcenco Alexandr, cu toate că întocmirea acestuia fiind obligatoriu la acel moment.

A mai susținut apărarea, că declarațiile martorilor-acuzării Triboi Cristi și Zaharco Andrei se contrazic, fiind cu divergente or, martorul Triboi Cristi a declarat că la data de 11.05.2020, fiind implicat în serviciu cu colegul său Zaharco Andrei în apropierea străzilor Ion Creangă și str. Ion și Doina Aldea Teodorovici a fost stopat automobilul lui Șevcenco Alexandru din motivul că acesta se deplasa pe trotuar, pe

când martorul Zaharco Andrei a declarat că, Șevcenco Alexandru se deplasa de la str. Ion și Doina Aldea Teodorovici în curțile blocului pe partea carosabilă a drumului. Acestea divergențe, de fapt denotă că declarațiile inculpatului pot fi reținute ca verosimile ori ultimul a indicat că nu se deplasa cu automobilul, rezultă că martori nu au văzut momentul deplasării automobilului de către inculpat în situația în care unul indică deplasarea pe carosabil, iar alt martor deplasare pe trotuar.

Prin urmare, prima instanță incorect a stabilit circumstanțele de fapt și eronat a conchis că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii art.264¹ alin.(1) Cod penal, așa cum probele anexate la dosar nu demonstrează acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, au fost respinse ca nefondate recursurile declarate și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de recurs a indicat, că în ședința de judecată au fost verificate suplimentar probele cercetate în prima instanță, care au fost reținute la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Șevcenco Alexandr, și anume: declarațiile martorilor Triboi Cristi și Zaharco Andrei; procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 11 mai 2020 (f.d.12); procesul-verbal de privind consemnarea celor constatate din 11 mai 2020 (f.d.13); procesul-verbal de ridicare din 20 mai 2020 (f.d.26); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 mai 2020 (f.d.27); CD-ul cu înregistrări video (f.d.28); cecul „Drager” din 11 mai 2020 (f.d.10, 30); procesul – verbal de examinare a obiectului din 26 mai 2020 (f.d.29); procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 11 mai 2020 (f.d.16); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 mai 2020 (f.d.31); permisul de conducere nr.xxx eliberat la data de 16 iulie 2007, pe numele Șevcenco Alexandr, a.n.xxxx, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală prin ordonanța din 26 mai 2020. Prin ordonanța din 7 iulie 2020, permisul de conducere cu nr.xxxx a fost restituit lui Șevcenco Alexandr pentru păstrare până la adoptarea deciziei finale pe cauza penală (f.d.32).

Astfel, analizând probele cercetate în cadrul primei instanțe, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de recurs a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Șevcenco Alexandr, în săvârșirea infracțiunii de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a fost demonstrată, iar acțiunile acestuia corect fiind încadrate în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs a precizat că declarațiile martorilor Triboi Cristi și Zaharco Andrei, urmează a fi reținute ca probe pertinente, concludente, utile și verifice, care demonstrează direct conducerea de către inculpatul Șevcenco Alexandr a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, or, partea apărării nu a invocat argumente bazate pe probe care ar pune la îndoială declarațiile respectivelor martori, inspeciori de poliție care de fapt au constatat săvârșirea infracțiunii de către inculpat, precum și instanța de recurs urmare a examinării cauzei penale, nu a constatat careva temeiuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorilor acuzării.

Argumentele părții apărării în ceea ce privește întocmirea actelor procedurale

de către o persoană neîmpuțernită, instanța de recurs le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece martorul Triboi Cristi a declarat că, „... la materialele dosarului sunt anexate toate actele necesare care confirmă competența sa de a testa persoanele cu testul „Drager” (f.d.18).

Astfel, instanța de recurs a indicat că potrivit procesului-verbal privind consemnarea celor constatate din 11.05.2020, s-a constatat că, la 11.05.2020, în mun. Chișinău, str. Ion Creangă intersecție cu Ion Aldea Teodorovici, șoferul Șevcenco Alexandr, conducând automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î COR986, fiind stopat, în cadrul verificării actelor a fost bănuit că conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate, a fost supus testului alcoolscopice cu aparatul „Drager”, rezultatul fiind de 0,63 mg/l de alcool în aerul expirat, ce este considerat „stare de ebrietate cu grad avansat”.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că analizând în ansamblu probele administrate, nu a dispus de temeiuri pentru a pune la îndoială depozițiile martorului Triboi Cristi, cât și a martorului Zaharco Andrei, dat fiind că ele sunt succesive și nu se contrazic, iar potrivit „video-003ab488b05e850b84f4c93ac0dd3fb7-V”, se atestă cum o persoană din spatele camerei de luat vederi, care în urma acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor de investigație s-a stabilit a fi Șevcenco Alexandr, este supus testării alcoolscopice cu etilotestul „Drager”, în urma căreia s-a stabilit că Șevcenco Alexandr la acel moment se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentrația alcoolului de 0,63 mg/l în aerul expirat. „Videoc190daa8f16f7218d3f2afa1dfd556eb-V”, din examinarea acestui fișier, care are o durată de 0,47 min., se atestă cum Șevcenco Alexandr, care în timp ce duce discuții cu angajații INSP, le-a comunicat celor din urmă că, necătând la faptul consumării băuturilor alcoolice, a urcat la volan, conducând automobilul (f.d.27).

La fel, instanța de recurs a precizat că la materialele cauzei este și recipisa semnată de Dînga Ghenadii, care s-a obligat să parcheze automobilul de model Ford Tranzit n/î xxxx (f.d.17), ceea ce denotă că, automobilul ce aparține inculpatului Șevcenco Alexandr l-a momentul stopării nu era parcat, dar se afla în mișcare, prin ce se combat argumentele recurenților, precum că, nu s-a constatat latura subiectivă a infracțiunii și anume că, Șevcenco Alexandr nu avea intenția de a conduce automobilul de model Ford Tranzit cu n/î xxxx, deoarece, atât din declarațiile martorilor, cât și probelor scrise anexate la materialele cauzei se constată că, inculpatul Șevcenco Alexandr a fost stopat de către carabinieri la momentul când conducea automobilul în stare de ebrietate, fiind observat că merge haotic (f.d.20).

Totodată, instanța de recurs nu a constatat încălcarea drepturilor inculpatului în instanța de fond și la urmărirea penală, iar argumentele apărării precum că inculpatului nu i-a fost adusă la cunoștință posibilitatea de a fi supus examinării medicale și nici nu a fost consemnat refuzul lui Șevcenco Alexandr de a fi supus acesteia, deoarece la momentul stopării automobilului condus de către inculpat și ulterior fiind supus testării cu aparatul „Drager”, ultimul a fost de acord cu rezultatul acestui test, l-a semnat, astfel, a decăzut necesitatea de a mai fi supus examenului medical cu prelevarea probelor biologice, pentru a constata încă o dată starea de ebrietate a inculpatului Șevcenco Alexandr, or, ultimul nu a avut careva pretenții la rezultatul testului „Drager” (f.d.10).

Instanța de recurs a conchis că, deși considerându-se afectat într-un drept prevăzut de lege, inculpatul nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de către de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și - la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că acestea sunt legale.

În acest sens, instanța de recurs a considerat nefondate argumentele părții apărării referitor la faptul că, învinuirea adusă inculpatului Șevcenco Alexandr nu este demonstrată prin probele anexate la dosar, iar instanța de fond și-a bazat sentința preluând probele prezentate prin rechizitoriu, deoarece se atestă că atât, ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art.art.281, 296 Cod de procedură penală și art.6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. În acest context, Colegiul Penal subliniază că actul de învinuire cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

Astfel, instanța de recurs a conchis că prima instanță apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a stabilit vinovăția inculpatului Șevcenco Alexandr și corect a calificat acțiunile acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cu referire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Șevcenco Alexandr, instanța de recurs a conchis că prima instanță a respectat prevederile art.art.7, 75 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele prevăzute de infracțiunea incriminată.

Așadar, reținând prevederile art.art.61, 75 Cod penal, instanța de recurs a stabilit că inculpatul a săvârșit o infracțiune care potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, anterior nu a fost tras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, iar careva circumstanțe atenuante sau agravante prevăzute de art.art.76, 77 Cod penal, nu s-au constatat, din care motiv instanța de recurs a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe potrivit căreia corectarea și reeducarea inculpatului Șevcenco Alexandr, precum și restabilirea echității sociale, va fi posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care este una echitabilă, legală și proporțională cu gravitatea faptei săvârșite.

5. Avocatul Russu Alexandr în numele condamnatului Șevcenco Alexandr, în temeiul art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de recurs din 03 mai 2022 cu recurs în anulare, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Șevcenco Alexandr să fie achitat.

În dezvoltarea argumentelor recursului, apărarea invocând motive similare celor expuse în recurs, indică că instanța de recurs a comis aceleași greșeli pe care le-a comis și prima instanță, prin respingerea probelor apărării, fără a da o analiză a pertinentei și concludenței acestora.

Totodată, mai indică și faptul că în speță, lipsesc probe care să confirme vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Conform art.453 alin.(2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art.456 alin.(1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, Colegiul penal consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Reieșind din textul recursului în anulare declarat, Colegiul penal constată că apărarea invocă în calitate de viciu fundamental care a afectat decizia contestată, faptul că instanțele de fond și de recurs neîntemeiat l-au condamnat pe Șevenco Alexandr în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece probele administrate la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția acestuia în săvârșirea

infrațiunii incriminate.

Însă cu referire la acest argument, Colegiul penal reține că atât prima instanță cât și instanța de recurs, au remarcat că analizând fiecare probă sub aspectul admisibilității ei, nu s-a constatat nici un temei legal pentru a declara inadmisibile probele administrate de partea acuzării, precum și nici careva încălcări de procedură ce atrag nulitatea actelor de procedură.

Prin urmare, reieșind din semnificația juridică atribuită noțiunii de viciu fundamental, se menționează că argumentele invocate de recurent pe care acesta le încadrează în conceptul de „viciu fundamental”, nu sunt incidente la caz și nu pot servi temei de admitere a recursului în anulare, or, din materialele dosarului rezultă cert motivele pentru care instanțele de judecată au optat pentru soluția adoptată.

Or, modalitatea de apreciere a probelor în modul propus de către apărare nu se încadrează în noțiunea de viciu fundamental care ar constitui temei de intervenire în procedura precedent.

Potrivit art.art.27 alin.(1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Colegiul penal reține că, instanța de recurs a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, corect concluzionând în privința vinovăției condamnatului Șevenco Alexandr în fapta incriminată, și just fiind încadrate acțiunile acestuia în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Mai mult, esența criticilor aduse în recursul în anulare au constituit obiect al examinării în cadrul instanței de recurs, asupra cărora instanța s-a expus, motivându-și detaliat soluția potrivit pct.4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal menționează faptul că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în art.6 din Convenție, cere *inter alia* ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*hotărârea Roșca vs Republica Moldova nr. 6267/02, § 24, din 22 martie 2005; Mitropolia Basarabiei și Parohia Nașterea Maicii Domnului vs Republica Moldova, nr. 65637/10, din 01 octombrie 2019*), iar potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, hotărârea contestată nu este afectată de un careva viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această

hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Colegiul penal conchide că, la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a recurentului asupra circumstanțelor cauzei și probatoriului administrat la dosar, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.art.456 alin. (1), 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Russu Alexandr în numele condamnatului Șevcenco Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Șevcenco Alexandr xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 19 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie